

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδότησης 58/2014
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Α' ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ
Συνεδρίαση της 20^{ης} Φεβρουαρίου 2014**

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Ιωάννης Σακελλαρίου, Πρόεδρος Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Μιχαήλ Απέσσος, Αλέξανδρος Καραγιάννης, Αντιπρόεδροι του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, Ιωάννης Διονυσόπουλος, Ιωάννα Καραγιαννοπούλου, Ανδρέας Χαρλαύτης, Ανδρέας Γραμματικός, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Παναγιώτης Σπανός, Ευγενία Βελώνη, Αικατερίνη Γρηγορίου, Στυλιανή Χαριτάκη, Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Ελένη Σβολοπούλου, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Ευστράτιος Συνοίκης, Κωνσταντίνα Χριστοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη και Σταύρος Σπυρόπουλος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητές: Κωνσταντίνος Γεωργιάδης, Παναγιώτης Πανάγος, Πάρεδροι Ν.Σ.Κ.

Αριθμός ερωτημάτων: Το υπ' αριθ. πρωτ.: 2/9153/0025/18-4-2013 έγγραφο της 25^{ης} Διεύθυνσης Κίνησης Κεφαλαίων Εγγυήσεων, Δανείων και Αξιών της Γενικής Δ/σης Θησαυροφυλακίου και Προϋπολογισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών.

Περίληψη ερωτημάτων: Ερωτάται εάν: α) Το προτεινόμενο από την εταιρεία ΑΓΕΤ Ηρακλής προσύμφωνο εκχώρησης των μνημονευόμενων αξιώσεων προς το Ελληνικό Δημόσιο υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου, β) Η υπογραφή του εν λόγω προσυμφώνου

συνιστά εκχώρηση των απαιτήσεων, που σχετίζονται με τις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*», έτσι ώστε το Δημόσιο να έχει τη δυνατότητα να αναλάβει στο όνομά του και για λογαριασμό του τη διεκδίκηση των ως άνω απαιτήσεων και να αποκτήσει το εισπρακτικό δικαίωμα των απαιτήσεων αυτών, γ) Στην περίπτωση που η υπογραφή του προσυμφώνου δεν συνιστά εκχώρηση των προαναφερθεισών απαιτήσεων, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους νομιμοποιείται, από την κατάρτιση του προσυμφώνου, να αναλάβει τη δικαστική υπεράσπιση των συμφερόντων του Δημοσίου, στις εκκρεμείς δίκες που σχετίζονται με τις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*» και δ) Η διαφορά, που ανακύπτει από το αίτημα αποζημίωσης της ΑΓΕΤ Ηρακλής για όλα τα δικαστικά έξοδα και τις δαπάνες στα οποία αυτή υποβλήθηκε, σε σχέση με το νομικό χειρισμό των υποθέσεων, που αφορούν στις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*», μπορεί να υπαχθεί σε Διαιτησία, ενόψει των όρων της από 27-3-1992 Σύμβασης μεταβίβασης των μετοχών της ΑΓΕΤ Ηρακλής, κυριότητας ΟΑΕ στις ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε., CALCESTRUZZI S.A. & Cal Nat S.A., στους οποίους δεν γίνεται σχετική ρητή αναφορά.

I. Με την από 27-3-1992 «*Σύμβαση για την πώληση και αγορά των 35.246.430 κοινών ανωνύμων μετοχών του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΗΡΑΚΛΗΣ Α.Ε. (ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ)*» και την από 27-5-1992 «*Συμπληρωματική σύμβαση και ανάληψη υποχρεώσεων*», που καταρτίσθηκαν μεταξύ αφενός της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «*ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ (ΟΑΕ)*» ειδικό διάδοχο της οποίας, βάσει του άρθρου 15 παρ. 2 του Ν. 2741/1999, αποτελεί, από 12-5-2002, το Ελληνικό Δημόσιο, και αφετέρου των ανωνύμων εταιρειών με την επωνυμία «*CALCESTRUZZI SpA*» και «*ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.*» η πρώτη και επιπλέον και της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «*CALCESTRUZZI NATIONAL S.A.*», η δεύτερη, μεταβιβάσθηκαν στις τρεις τελευταίες συμβαλλόμενες εταιρείες από την πρώτη εταιρεία, έναντι συμφωνηθέντος τιμήματος, 35.246.430 κοινές ανώνυμες μετοχές της εταιρείας με την επωνυμία «*ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΗΡΑΚΛΗΣ Α.Ε.*», επί συνόλου 50.490.957, οι οποίες αποτελούσαν και το σύνολο των μετοχών που κατείχε ο ΟΑΕ στην τελευταία.

Στην ανωτέρω σύμβαση, στην οποία δεν μετείχε ως συμβαλλόμενη η εταιρεία ΑΓΕΤ Ηρακλής, με το άρθρο 9 αυτής και υπό τον τίτλο «*Αποζημιώσεις από μέρους του πωλητή*», οι συμβαλλόμενες εταιρείες, δηλαδή αφενός ο ΟΑΕ και αφετέρου οι εταιρείες «CALCESTRUZZI SpA» και «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», συμφώνησαν μεταξύ τους ότι ο Πωλητής (δηλ. ο ΟΑΕ και εν προκειμένω το Ελληνικό Δημόσιο, ως ειδικός διάδοχος του τ. ΟΑΕ), υπό την επιφύλαξη των άρθρων 9.2 και 9.3 της σύμβασης, αναλαμβάνει έναντι των Αγοραστών την υποχρέωση, να αποζημιώσει πλήρως την ΑΓΕΤ για κάθε ζημία, υποχρέωση ή βλάβη, που θα μπορούσε να υποστεί, καθώς και για όλα τα έξοδα και δαπάνες στα οποία θα μπορούσε να υποβληθεί η εταιρεία αυτή, σε σχέση με οποιαδήποτε «*Μνημονευόμενη Αξίωση*» (είτε αυτή ευδοκίμησε, αποτέλεσε αντικείμενο συμβιβασμού ή ρυθμίστηκε είτε όχι) κατά της εταιρείας, συμπεριλαμβανομένων όλων των εξόδων και δαπανών, στα οποία θα μπορούσε να υποβληθεί η εταιρεία, αμφισβητώντας οποιαδήποτε τέτοια αξίωση (παρ. 1), ενώ ορίστηκε ότι η αποζημίωση αυτή τελεί υπό την αίρεση ότι οι αγοράστριες θα μεριμνήσουν, ώστε η ΑΓΕΤ: α) να επιτρέψει στον ΟΑΕ να αναλάβει τη διεξαγωγή των «*Μνημονευομένων Αξιώσεων*» και β) οποτεδήποτε το ζητήσει ο ΟΑΕ, να εκχωρήσει σ' αυτόν κάθε δικαίωμα είσπραξης αναφορικά με όλες τις ως άνω αξιώσεις, να παραδώσει ομοίως σ' αυτόν οποιοδήποτε ποσό εισπράξει δυνάμει των αξιώσεων αυτών, υπό την επιφύλαξη των οριζομένων στο οικείο μέρος, και τέλος, να παράσχει πληροφορίες και τη συνδρομή που μπορεί να ζητήσει ο ΟΑΕ γι' αυτές (παρ. 2).

Μεταξύ των αξιώσεων αυτών, περιλαμβάνονται και οι αξιώσεις της εταιρείας ΑΓΕΤ Ηρακλής και των θυγατρικών της εταιρειών κατά των Γ... Α... Τ..., Μ... Α..., διοικητικών στελεχών της κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 1976 έως 1983 ο πρώτος και 1980 έως 1983 ο δεύτερος κ.ά., σχετικές με φερόμενες παραβιάσεις των διευθυντικών καθηκόντων τους, οι οποίες (αξιώσεις) είχαν ασκηθεί ενώπιον των αγγλικών δικαστηρίων, όπου και εκκρεμούσαν κατά τη σύναψη της προαναφερόμενης σύμβασης πώλησης των μετοχών της ως άνω εταιρείας από τον ΟΑΕ, ο οποίος μέχρι τότε ήταν ο κύριος μέτοχός της. Περιλαμβάνονται, επίσης και απαιτήσεις, για τις οποίες έχει ανοιγεί δίκη με την από 14-1-1994 αγωγή της ΑΓΕΤ Ηρακλής και της εταιρείας PORT SAID SILO INVESTMENTS COMPANY S.A. κατά του Γ... Τ..., ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Η εν λόγω υπόθεση είναι εκκρεμής ενώπιον του Αρείου Πάγου.

Στο υπ' αριθ. πρωτ. 2/32195/0025/15-6-2011 έγγραφο της ερωτώσας Υπηρεσίας επισημαίνονταν ότι το Ελληνικό Δημόσιο, με σειρά εγγράφων του, ήδη, από το έτος 2003, είχε ζητήσει από την ΑΓΕΤ να του εκχωρήσει τις ως άνω επίδικες αξιώσεις, προκειμένου να χειριστεί τις σχετικές με αυτές δικαστικές υποθέσεις μέσω του Ν.Σ.Κ., χωρίς όμως ανταπόκριση εκ μέρους της εταιρείας.

Με το ίδιο ως άνω έγγραφο της, η ερωτώσα Υπηρεσία ζήτησε από το Ν.Σ.Κ. την έκδοση γνωμοδότησης, προκειμένου να αποσαφηνισθούν ορισμένα θέματα που ανέκυψαν κατά την υλοποίηση της από 27-3-1992 προαναφερόμενης Σύμβασης και σχετίζονται με το αίτημα αποζημίωσης της ΑΓΕΤ Ηρακλής για διενεργηθείσες εκ μέρους της δικαστικές δαπάνες στο πλαίσιο των «μνημονευόμενων αξιώσεων» και την ενδεχόμενη εκχώρηση των αξιώσεων αυτών στο Ελληνικό Δημόσιο, κατά τα οριζόμενα στη Σύμβαση. Συγκεκριμένα, τέθηκαν τα παρακάτω ερωτήματα: α) Αν η υπό κατάρτιση σύμβαση εκχώρησης των απαιτήσεων της εταιρείας ΑΓΕΤ Ηρακλής προς το Ελληνικό Δημόσιο υπόκειται σε τέλη χαρτοσήμου και β) αν, κατόπιν της κατάρτισης και υπογραφής της σχετικής σύμβασης εκχώρησης, το Δημόσιο υποχρεούται να αποζημιώσει πλήρως την εταιρεία ΑΓΕΤ Ηρακλής για όλα τα έξοδα και τις δαπάνες, στα οποία αυτή υποβλήθηκε, σε σχέση με το νομικό χειρισμό των υποθέσεων, που αφορούν στις ως άνω απαιτήσεις, σύμφωνα με τον όρο 9.1 της από 27-3-1992 Σύμβασης για την πώληση και αγορά των 35.246.430 κοινών ανωνύμων μετοχών του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της ΑΓΕΤ ή αν το Δημόσιο μπορεί να αρνηθεί την κάλυψη των εξόδων αυτών, προτάσσοντας το επιχείρημα ότι δεν τηρήθηκε ο όρος 9.2(β) της ίδιας Σύμβασης, αφού η σχετική εκχώρηση έχει ζητηθεί από πλευράς Δημοσίου από το έτος 2003 και ακόμα δεν έχει πραγματοποιηθεί.

Επί των ερωτημάτων αυτών εκδόθηκε η υπ' αριθ. 231/2012 γνωμοδότηση του Α' Τμήματος του Ν.Σ.Κ., με την οποία έγιναν δεκτά τα ακόλουθα:

1. Η υπό κατάρτιση σύμβαση εκχώρησης των απαιτήσεων της εταιρείας ΑΓΕΤ Ηρακλής προς το Ελληνικό Δημόσιο υπόκειται σε αναλογικό τέλος χαρτοσήμου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 12 και 13 παρ. 1α του Π.Δ/τος 28/28 Ιουλίου 1931 «Περί κώδικος των νόμων περί τελών χαρτοσήμου».

2. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως ειδικός διάδοχος του τ. ΟΑΕ, κατόπιν της κατάρτισης και υπογραφής της σύμβασης εκχώρησης προς αυτό των απαιτήσεων της εταιρείας ΑΓΕΤ Ηρακλής, που αφορούν σε οποιαδήποτε Μνημονευόμενη Αξίωση,

κατά την έννοια του άρθρου 1.1 της από 27-3-1992 σύμβασης για την πώληση και αγορά των 35.246.430 κοινών ανωνύμων μετοχών του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της ΑΓΕΤ, δεν υποχρεούται να αποζημιώσει την ΑΓΕΤ για τα έξοδα και τις δαπάνες, στα οποία αυτή υποβλήθηκε, σε σχέση με το νομικό χειρισμό των υποθέσεων, που αφορούν στις ως άνω αξιώσεις, για το χρονικό διάστημα από το έτος 2003 μέχρι σήμερα, διότι η εταιρεία αυτή, από υπαιτιότητά της, δεν τήρησε τον όρο 9.2(β) της προαναφερόμενης σύμβασης.

Με την από 17-1-2013 επιστολή της δικηγορικής εταιρείας «Ι. Κ. Ρόκας & Συνεργάτες», πληρεξούσιας της ΑΓΕΤ Ηρακλής, προς την ερωτώσα Υπηρεσία, γνωστοποιήθηκαν, μεταξύ άλλων, δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες η ανωτέρω εταιρεία ισχυρίζεται ότι κρίθηκε ότι, παρότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η εκχώρηση των απαιτήσεων από τις «*Μνημονευόμενες Αξιώσεις*», το Ελληνικό Δημόσιο, οφείλει στην ΑΓΕΤ τις διενεργηθείσες δαπάνες και έξοδα. Συγκεκριμένα υποβλήθηκαν: α) Η υπ' αριθ. 4712/2007 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, που εκδόθηκε κατόπιν άσκησης έφεσης από την ΑΓΕΤ κατά του Ελληνικού Δημοσίου και της υπ' αριθ. 2488/2004 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Με την εν λόγω εφετειακή απόφαση εξαφανίστηκε η ως άνω πρωτόδικη απόφαση και αναγνωρίστηκε ότι το Ελληνικό Δημόσιο, ως ειδικός διάδοχος του τ. ΟΑΕ, οφείλει να καταβάλλει στην ΑΓΕΤ Ηρακλής το ποσό των 694.641,58 € με το νόμιμο τόκο από 30-6-2000, για δικαστικές και λοιπές δαπάνες στις οποίες αυτή υποβλήθηκε, αναφορικά με συγκεκριμένες δίκες, που κρίθηκε ότι περιλαμβάνονται στις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*». Το σκεπτικό της απόφασης στηρίζεται στο ότι η σύμβαση με πωλητή τον ΟΑΕ (σήμερα Ελληνικό Δημόσιο) που προβλέπει την υποχρέωση του πωλητή να αποζημιώσει την ΑΓΕΤ για δικαστικές δαπάνες που προκύπτουν από τον δικαστικό χειρισμό των «*μνημονευόμενων αξιώσεων*» αποτελεί μια γνήσια υπέρ τρίτου σύμβαση, από την οποία η ΑΓΕΤ έχει απευθείας δικαίωμα να στραφεί κατά του Ελληνικού Δημοσίου και να ζητήσει την καταβολή των δαπανών αυτών και των εξόδων, παρά την άρνησή του να εκπληρώσει την υποχρέωση αυτή, αφού δεν έλαβε χώρα η εκχώρηση των εν λόγω απαιτήσεων. β) Η υπ' αριθ. 501/2010 απόφαση του Αρείου Πάγου, που εκδόθηκε κατόπιν άσκησης από το Ελληνικό Δημόσιο αίτησης αναιρέσης κατά της ως άνω με αριθ. 4712/2007 εφετειακής απόφασης. Με την εν λόγω απόφαση αναιρέθηκε η ως άνω εφετειακή απόφαση μόνο ως προς το κεφάλαιο της πληρωμής των τόκων υπερημερίας και παραπέμφθηκε η υπόθεση προς περαιτέρω εκδίκαση, κατά το

αναιρούμενο μέρος, στο ίδιο Εφετείο, συντιθέμενο από άλλους δικαστές.

Πέραν των παραπάνω δικαστικών αποφάσεων, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι της ΑΓΕΤ Ηρακλής υπέβαλαν πρόταση, εφόσον καταβληθεί στην εταιρεία ΑΓΕΤ Ηρακλής το αιτούμενο ποσό των δικαστικών δαπανών, που προκύπτουν από το νομικό χειρισμό των υποθέσεων, που αφορούν στις ως άνω αξιώσεις, ύψους 879.239 €, να υπογράψουν συμβολαιογραφικό προσύμφωνο εκχώρησης των απαιτήσεων από τις «μνημονευόμενες αξιώσεις» προς το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο θα δύναται να μετατραπεί σε οριστικό συμβόλαιο εκχώρησης (και δη με συμφωνηθέν δικαίωμα αυτοσύμβασης υπέρ του Δημοσίου, προς πλήρη εξασφάλιση του τελευταίου), όταν οι εν λόγω «μνημονευόμενες αξιώσεις» εκκαθαριστούν δικαστικά και προσδιοριστεί επακριβώς το ποσό της επιδικασθείσας εκάστοτε αξίωσης προς είσπραξη, οπότε και θα καταβληθούν τα τέλη χαρτοσήμου, εκ του προϊόντος του επιδικασθέντος αυτού ποσού.

Στο έγγραφο του ερωτήματος σημειώνεται ότι, με βάση τα προαναφερόμενα, αφενός μεν φαίνεται ότι η υπ' αριθ. 231/2012 γνωμοδότηση του Α' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. είναι αντίθετη προς τις παραπάνω δικαστικές αποφάσεις, αφετέρου δε, χρήζει διερεύνησης, ως προς το συμφέρον του Δημοσίου, το υποβληθέν αίτημα περί της κατάρτισης του προσυμφώνου.

Ενόψει τούτων, ζητήθηκε να εισαχθεί το θέμα στην Ολομέλεια του Ν.Σ.Κ., προκειμένου αυτή να γνωμοδοτήσει, ενόψει της πρότασης των πληρεξουσίων δικηγόρων της ΑΓΕΤ Ηρακλής, στα ως άνω τιθέμενα ερωτήματα.

Επί των ερωτημάτων αυτών το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Α' Τακτική Ολομέλεια) γνωμοδοτεί, ως ακολούθως:

II. 1. Με τη διάταξη του άρθρου 12 του π.δ/τος 28/28 Ιουλίου 1931 «Περί κώδικος των νόμων περί τελών χαρτοσήμου» (Κ.Ν.Τ.Χ), (ΦΕΚ Α' 239), με το οποίο κωδικοποιήθηκαν σε ενιαίο κείμενο νόμου οι διατάξεις του νόμου 4755 της 13 Μαΐου 1930 «περί κώδικος των νόμων περί τελών χαρτοσήμου» και του νόμου 5164 της 17 Ιουλίου 1931 «περί τροποποιήσεως του νόμου 4755 περί κώδικος των νόμων περί τελών χαρτοσήμου», ορίζεται ότι:

«1. Επί των συμβολαίων και των εγγράφων, των κατονομαζομένων εν τω επομένω άρθρ. 13, το τέλος ορίζεται εις 3% της εν αυτοίς διαλαμβανομένης αξίας εις δραχμάς».

Ακολούθως, με τις διατάξεις των εδαφίων α' και ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ίδιου Κώδικα, ορίζεται ότι:

«Εις το κατά την παρ. 1 του προηγούμενου άρθρ. 12 τέλος υπόκεινται:

1.α. Πάσα σύμβασις, οιοιδήποτε αντικειμένου, συναπτομένη είτε απ' ευθείας, είτε διά δημοσίου συναγωνισμού ή πάσα εξόφλησις συμβάσεως ή σχετική πρὸς την σύμβασιν απόδειξις, εφ' ὅσον καταρτίζονται εγγράφως και δη είτε διά δημοσίου, είτε δι' ιδιωτικού καθ' οιοιδήποτε τύπον συντεταγμένου εγγράφου....β)...γ)...δ)...ε)...στ)...ζ) Πάσα σύμβασις, δι' ἧς δίδεται υπόσχεσις περιμελλούσης καταρτίσεως οριστικής συμβάσεως (προσύμφωνον), υπόκειται εις πάγιον τέλος δραχ. 10.000, εάν ὁμως κατά την συνομολόγησιν τοιούτων προσυμφώνων λαμβάνη χώραν οιαδήποτε καταβολή, ἰδία λόγω αρραβώνος, διά το ποσόν της τοιαύτης καταβολῆς καταβάλλεται προσθέτως αναλογικόν τέλος εκπιπτόμενον κατά την συνομολόγησιν της οριστικής συμβάσεως κατά τα διά Δ/τος καθορισθησόμενα.».

Περαιτέρω, με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του ν. 2873/2000 ορίζεται ότι:

«2. Με την επιφύλαξη των οριζομένων στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού και στα άρθρα 26 και 27, τα άρθρα 21 ἕως 29 του π.δ. της 28ης Ιουλίου 1931 καταργούνται, με εξαίρεση το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 9 του άρθρου 27 και την παράγραφο 9 του άρθρου 28. Με την ἴδια επιφύλαξη καταργούνται τα πάγια τέλη χαρτοσήμου που προβλέπονται ἀπὸ τις λοιπές διατάξεις του ανωτέρω προεδρικού διατάγματος ἢ ἀπὸ άλλες διατάξεις. Δεν θίγονται τα τέλη χαρτοσήμου που προβλέπονται ἀπὸ τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15α του ανωτέρω προεδρικού διατάγματος.

Ἡ κατάργηση αὐτή δεν συνεπάγεται την επιβολή αναλογικῶν τελῶν χαρτοσήμου.».

2. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 9 της ως ἄνω, ἀπὸ 27-3-1992, σύμβασης, ὑπὸ τον τίτλο «Αποζημιώσεις ἀπὸ μέρους του πωλητή», ορίζονται τα ἀκόλουθα: «9.1. Ὑπὸ την επιφύλαξη των άρθρων 9.2 και 9.3 ο Πωλητής (ενν. ο ΟΑΕ) αναλαμβάνει δια του παρόντος την υποχρέωση ἀπέναντι στους Αγοραστῆς (ενν. οι προαναφερόμενες εταιρείες) να αποζημιώσει πλήρως και αποτελεσματικῶς την Εταιρεία (ενν. η εταιρεία ΑΓΕΤ Ηρακλῆς) και τις θυγατρικές για κάθε ζημία, υποχρέωση ἢ βλάβη, που θα μπορούσε να υποστεί η Εταιρεία ἢ οποιαδήποτε ἀπὸ τις θυγατρικές, καθὼς και για ὅλα τα έξοδα και δαπάνες στα οποία

θα μπορούσε να υποβληθεί η εταιρεία ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές αναφορικά με οποιαδήποτε Μνημονευόμενη Αξίωση (είτε η Μνημονευόμενη αυτή Αξίωση ευδοκίμησε, αποτέλεσε αντικείμενο συμβιβασμού ή ρυθμίσθηκε είτε όχι) κατά της Εταιρείας ή οποιασδήποτε από τις θυγατρικές συμπεριλαμβανομένων (αλλά με την επιφύλαξη της γενικότητας των παραπάνω) όλων των εξόδων και δαπανών, στα οποία θα μπορούσε να υποβληθεί η εταιρεία ή οποιαδήποτε από τις θυγατρικές αμφισβητώντας οποιαδήποτε τέτοια Μνημονευόμενη Αξίωση».

«9.2 Η αποζημίωση του άρθρου 9.1 τελεί υπό την αίρεση ότι ο Αγοραστής θα μεριμνήσει ώστε η Εταιρεία και κάθε σχετική θυγατρική:

α) να επιτρέψει στον Πωλητή να αναλάβει τη διεξαγωγή της και

β) οποτεδήποτε το ζητήσει ο Πωλητής, να εκχωρήσει σ' αυτόν κάθε δικαίωμα εισπράξεως (συμπεριλαμβανομένου και του σχετικού αγωγικού δικαιώματος) αναφορικά με όλες τις Μνημονευόμενες Αξιώσεις...».

Περαιτέρω, στο άρθρο 1.1 της ίδιας σύμβασης, στο οποίο δίνεται η έννοια συγκεκριμένων όρων, που χρησιμοποιούνται στη σύμβαση, αναφέρεται ότι ως «Μνημονευόμενες Αξιώσεις» νοούνται οι «...αξιώσεις που περιγράφονται στο Παράρτημα 3 (της σύμβασης) και κάθε άλλη αξίωση κατά της Εταιρείας ή θυγατρικής από οιονδήποτε διάδικο σε οιαδήποτε απ' τις αξιώσεις, που περιγράφονται στο Παράρτημα 3, που προκύπτει ή είναι άμεσο αποτέλεσμα αυτών των Μνημονευομένων Αξιώσεων.».

3. Με το άρθρο 867 Α.Κ. ορίζεται ότι: «*Διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να υπαχθούν σε διαιτησία με συμφωνία, αν εκείνοι που τη συνομολογούν έχουν την εξουσία να διαθέτουν ελεύθερα το αντικείμενο της διαφοράς. Οι διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 663 δεν μπορούν να υπαχθούν σε διαιτησία.*».

Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 49 του Εισ.Ν.Κ.Πολ.Δικ. ορίζεται ότι: «1. Το δημόσιο μπορεί να συνομολογήσει συμφωνία διαιτησίας μόνο εγγράφως ύστερα από γνωμοδότηση της ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου και απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών και του αρμόδιου υπουργού. Με τον ίδιο τρόπο, το δημόσιο ορίζει τους διαιτητές του.».

Με τη διάταξη του εδαφίου ε' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3086/2002 (ΦΕΚ Α' 324/23-12-2002) «*Οργανισμός Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του*» ορίζεται ότι: «1. Στην αρμοδιότητα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Ν.Σ.Κ.) ανήκει η νομική

υποστήριξη του Κράτους. Στην υποστήριξη αυτή περιλαμβάνονται, ιδίως:α)....β)....γ)....δ)....ε) η γνωμοδότηση για την υπαγωγή διαφορών του Δημοσίου σε δαιοτησία και ο ορισμός δαιοτητών του.... στ)....ζ)....η)....θ)....ι)....», και με τη διάταξη του εδαφίου α' της παρ. 3 του άρθρου 6 ότι: «3. Η Πλήρης Ολομέλεια γνωμοδοτεί: α) Για την υποβολή διαφορών του Δημοσίου σε δαιοτησία και την άσκηση ή μη ενδίκων βοηθημάτων κατά των δαιοτητικών αποφάσεωνβ)....».

III. 1. Όπως έχει γίνει συναφώς δεκτό, από τις διατάξεις των άρθρων 12, 13 παρ. 1α, 14, 15 παρ. 1α, 24 παρ. 5, 51 παρ. 2 και 62 του Κ.Ν.Τ.Χ, συνάγεται ότι κάθε σύμβαση, εφόσον καταρτίζεται εγγράφως, υπόκειται σε αναλογικό τέλος, κατά τα οριζόμενα στα τέσσερα προαναφερθέντα άρθρα 12, 13 παρ. 1α, 14, 15 παρ. 1α (ΑΠ 553/2000, Εφ. Πατρ. 1097/2008, γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ. υπ' αριθ. 734/1978).

Από τον Κ.Ν.Τ.Χ. απορρέει η αρχή ότι σε τέλη χαρτοσήμου υπόκεινται τα έγγραφα για τη σύναψη συμβάσεων και όχι απλώς οι συνομολογούμενες συμβάσεις (ΣΤΕ 190/2009, 1966/1998 7μελούς, 1368/1989, 2230/1988, 2746/1987 3993, 3424/1986) και η πραγματική βάση καταλογισμού τελών χαρτοσήμου ορισμένης σύμβασης, περιλαμβάνει αφενός μεν τα πραγματικά στοιχεία που συγκροτούν κατά νόμο την έννοια της υποκείμενης σε τέλη σύμβασης, αφετέρου δε τη διαπίστωση της ύπαρξης εγγράφου (ΣΤΕ 1715/1985).

Από την ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων του Κ.Ν.Τ.Χ και, ειδικότερα, της διάταξης του εδαφίου ζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 13, συνάγεται ότι το προσύμφωνο, πριν από την ισχύ του ν. 2873/2000, υπέκειτο σε πάγιο τέλος εκ δρχ. 10.000, ενώ στην περίπτωση που, κατά την κατάρτισή του, ελάμβανε χώρα καταβολή χρηματικού ποσού, καταβαλλόταν προσθέτως αναλογικό τέλος χαρτοσήμου, το οποίο εξέπιπτε κατά τη συνομολόγηση της οριστικής σύμβασης.

Όμως, με την προπαρατεθείσα διάταξη του β' εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του ν. 2873/2000, καταργήθηκαν τα πάγια τέλη χαρτοσήμου, που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, και από τις διατάξεις του άρθρου 13 του Κ.Ν.Τ.Χ, χωρίς να θιγεί η υποχρέωση καταβολής αναλογικού τέλους χαρτοσήμου όταν, κατά την κατάρτιση του προσυμφώνου, λαμβάνει χώρα καταβολή χρηματικού ποσού.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το διδόμενο πραγματικό, κατά τη συνομολόγηση του προτεινόμενου προσυμφώνου, δε θα λάβει χώρα καταβολή κάποιου χρηματικού ποσού. Συνεπώς, το προτεινόμενο προσύμφωνο

εκχώρησης των απαιτήσεων της εταιρείας ΑΓΕΤ Ηρακλής από τις «*Μνημονευόμενες Αξιώσεις*» προς το Ελληνικό Δημόσιο, δεν υπόκειται σε αναλογικό τέλος χαρτοσήμου.

2. Κατά την έννοια του άρθρου 166 Α.Κ., το προσύμφωνο, με το οποίο τα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συνάψουν ορισμένη σύμβαση, σύμφωνα με τους όρους που έχουν καθοριστεί σ' αυτό, αποτελεί αυτοτελή καταρτισμένη σύμβαση, η αθέτηση δε της υποχρέωσης αυτής, εφόσον έχει τηρηθεί ο τύπος που ορίζει ο νόμος για τη σύμβαση που πρέπει να συναφθεί, μπορεί να θεμελιώσει υποχρέωση αποζημίωσης, λόγω αδυναμίας εκπλήρωσης της παροχής από την οριστική σύμβαση, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 380 επ. Α.Κ. (ΑΠ 249/2009, 152/2001, 58/1997). Εφόσον δε το άρθρο 166 του Α.Κ. δεν περιέχει ειδικές διατάξεις που διέπουν αυτό, εφαρμόζονται κατ' αναλογία, για τις σχέσεις που πηγάζουν από αυτό, οι κανόνες που αφορούν γενικά όλες τις συμβάσεις ή την ειδική κατηγορία στην οποία υπάγεται ορισμένη σύμβαση (ΕφΑΘ 399/2012, 2969/1998 ΕΛΛΔνη 39,665).

Εξάλλου, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 455 Α.Κ., εκχώρηση είναι η σύμβαση μεταξύ δανειστή και τρίτου, με την οποία ο πρώτος μεταβιβάζει σ' αυτόν την απαίτησή του έναντι του οφειλέτη. Η εκχώρηση είναι σύμβαση διαθέσεως και ανατιώδης, δηλαδή ανεξάρτητη από την αιτία και μπορεί να γίνεται αντί καταβολής ή χάριν καταβολής (Α.Π. 826/2001, Ελλ. Δ/νη 43. 731).

Δεδομένου ότι, όπως ήδη ελέχθη, με το προσύμφωνο τα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συνάψουν ορισμένη σύμβαση, σύμφωνα με τους όρους που έχουν καθοριστεί σ' αυτό, με την υπογραφή του εν λόγω προτεινόμενου προσυμφώνου δεν θα συντελεσθεί η εκχώρηση των προαναφερθεισών απαιτήσεων («*μνημονευόμενες αξιώσεις*»). Η εκχώρηση αυτή θα λάβει χώρα με την κατάρτιση της (οριστικής) σύμβασης εκχώρησης, όταν, σύμφωνα με την υποβληθείσα πρόταση, οι εν λόγω «*μνημονευόμενες αξιώσεις*» εκκαθαριστούν δικαστικά και προσδιοριστεί επακριβώς το ποσό της επιδικασθείσας εκάστοτε αξίωσης προς είσπραξη. Μέχρι την υπογραφή της οριστικής σύμβασης εκχώρησης, το Δημόσιο δεν έχει τη δυνατότητα να αναλάβει στο όνομά του και για λογαριασμό του τη διεκδίκηση των απαιτήσεων που σχετίζονται με τις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*» ούτε και αποκτά το εισπρακτικό δικαίωμα των απαιτήσεων αυτών.

Ενόψει αυτών, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους δεν νομιμοποιείται, από την κατάρτιση του προτεινόμενου προσυμφώνου εκχώρησης, να αναλάβει τη δικαστική

υπεράσπιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου, ως ειδικού διαδόχου του τ. ΟΑΕ, στις εκκρεμείς δίκες, που σχετίζονται με τις «μνημονευόμενες αξιώσεις». Τέτοια δυνατότητα θα έχει το Ν.Σ.Κ. από την κατάρτιση και υπογραφή της σύμβασης εκχώρησης προς το Ελληνικό Δημόσιο των απαιτήσεων της εταιρείας ΑΓΕΤ Ηρακλής, που αφορούν σε οποιαδήποτε Μνημονευόμενη Αξίωση, κατά την έννοια του άρθρου 1.1 της από 27-3-1992 προαναφερόμενης σύμβασης.

3. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 867, 868, 869 Κ.Πολ.Δ. και 361 Α.Κ., προκύπτει ότι στη διαιτησία μπορούν να υπαχθούν διαφορές ιδιωτικού δικαίου με συμφωνία, η οποία καταρτίζεται εγγράφως, αν εκείνοι που την συνομολογούν έχουν την εξουσία να διαθέσουν ελεύθερα το αντικείμενο της διαφοράς (Α.Π. 32/2009). Στη συμφωνία περί διαιτησίας, η οποία διακρίνεται από τη βασική σύμβαση, από την οποία προέκυψε η διαφορά, μπορούν να υπαχθούν οι αξιώσεις που γεννώνται αμέσως από τη σύμβαση, είτε ανάγονται στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμβαλλομένων, είτε στην ερμηνεία των συμβάσεων. Στη διαιτητική συμφωνία υπάγονται επίσης διαφορές από αδικοπραξία, που αφορούν είτε αποζημίωση προς αποκατάσταση υλικών ζημιών, είτε χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, αφού και αυτές μπορούν να αποτελέσουν, κατ' άρθρο 867 Κ.Πολ.Δ., αντικείμενο διαιτησίας, καθώς και αξιώσεις που μπορούν να προκύψουν και για τα δύο μέρη από σχέσεις, πράξεις ή παραλείψεις (ΑΠ 506/2010, 877/2000, ΟΛΑΠ 8/1996 και 1481/1977).

Ενόψει τούτων, και δεδομένου ότι η συμφωνία περί διαιτησίας διακρίνεται από τη βασική σύμβαση, από την οποία προέκυψε η διαφορά, συνάγεται ότι μπορεί με συμφωνία να υπαχθεί σε διαιτησία η ιδιωτικού δικαίου αξίωση αποζημίωσης της ΑΓΕΤ Ηρακλής κατά του Ελληνικού Δημοσίου για όλα τα δικαστικά έξοδα και τις δαπάνες στα οποία αυτή υποβλήθηκε, σε σχέση με το νομικό χειρισμό των υποθέσεων, που αφορούν στις «μνημονευόμενες αξιώσεις», κατά το μέρος, όμως, που δεν έχουν επιδικασθεί με την υπ' αριθ. 4712/2007 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. 501/2010 απόφαση του Αρείου Πάγου. Τούτο δε, παρά το γεγονός ότι στους όρους της από 27-3-1992 προαναφερόμενης σύμβασης δεν γίνεται ρητή αναφορά για προσφυγή σε διαιτησία και εφόσον τηρηθούν οι προϋποθέσεις και η διαδικασία, που τάσσονται με τις προαναφερθείσες διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 49 του Εισ.Ν.Κ.Πολ.Δικ., σε συνδυασμό με τις διατάξεις της περίπτωσης ε' της παρ. 1 του άρθρου 2 και της περίπτωσης α' της παρ. 3 του

άρθρου 6 του ν. 3086/2002. Δηλαδή, η σύναψη συμφωνίας διαιτησίας για τη διαφορά αυτή, μπορεί να γίνει εγγράφως, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του (τυχόν) αρμόδιου Υπουργού, ύστερα από γνωμοδότηση της Πλήρους Ολομέλειας του ΝΣΚ.

4. Ως προς το ζήτημα της αντίθεσης ή μη της υπ' αριθ. 231/2012 γνωμοδότησης του Α' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. προς την υπ' αριθ. 501/2010 απόφαση του Αρείου Πάγου, με την οποία επικυρώθηκε η υπ' αριθ. 4712/2007 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, εκτός από το κεφάλαιο αυτής, που αφορά στην πληρωμή των τόκων υπερημερίας, παρατηρούνται τα εξής:

Όπως κρίθηκε, με την υπ' αρ. 4712/2007 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, από τις διαλαμβανόμενες στο παραπάνω άρθρο 9.1 της από 27-3-1992 σύμβασης δηλώσεις, ερμηνευόμενες, όπως απαιτεί η καλή πίστη, λαμβανομένων υπόψη και των συναλλακτικών ηθών (άρθρο 200 Α.Κ.) για την αναζήτηση της αληθινής βούλησης των συμβαλλομένων, λόγω του ότι δεν προκύπτει σαφώς από αυτές, συνάγεται ότι η μεταξύ του ΟΑΕ και των αγοραστριών εταιρειών συμφωνία, κατά το παραπάνω μνημονευόμενο περιεχόμενό της, είναι δημιουργική δικαιώματος υπέρ της εταιρείας ΑΓΕΤ Ηρακλής, όπως αυτή απαιτήσει την παροχή απευθείας από τον υποσχεθέντα ΟΑΕ. Πρόκειται, δηλαδή, περί γνήσιας σύμβασης υπέρ τρίτου, καθόσον με αυτή τα συμβαλλόμενα μέρη αποσκοπούσαν να προσπορίσουν τέτοιο δικαίωμα απευθείας στην ως άνω εταιρεία και όχι στις αγοράστριες εταιρείες. Έγινε, επίσης, δεκτό ότι η συνομολόγηση των παραπάνω και ιδίως, της εκχώρησης των δικαιωμάτων της ΑΓΕΤ Ηρακλής από τις «*Μνημονευόμενες Αξιώσεις*», δικαιολογεί την κρίση, ότι οι συμβαλλόμενες, με τις δηλώσεις τους στο άρθρο 9 παρ. 1, αποσκοπούσαν να χορηγήσουν απευθείας στην πιο πάνω εταιρεία ίδιο δικαίωμα, δυνάμει του οποίου να μπορεί να στραφεί κατά του ΟΑΕ και να ζητήσει την καταβολή των δαπανών και εξόδων, στα οποία θα μπορούσε να υποβληθεί σχετικά με τις «*Μνημονευόμενες Αξιώσεις*», διότι δεν νοείται αυτή να εκχωρεί τις αξιώσεις της στον ΟΑΕ, χωρίς άμεσο υπέρ αυτής αντιστάθμισμα.

Οι κρίσιμες αυτές παραδοχές του Εφετείου Αθηνών, που επικυρώθηκαν με την υπ' αριθ. 501/2010 απόφαση του Αρείου Πάγου, σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 9.1 της από 27-3-1992 σύμβασης, παρατίθενται και στην προαναφερόμενη 231/2012 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ (κεφ. ΙΙ, σελ. 10, 11). Με τις παραδοχές αυτές δεν θίγεται η ισχύς της θεσπιζόμενης με το άρθρο 9.2 της ανωτέρω σύμβασης αίρεσης, υπό την

οποία ορίστηκε ότι τελεί η προβλεπόμενη στο άρθρο 9.1 αποζημίωση.

Επισημαίνεται συναφώς ότι το Εφετείο, στη συγκεκριμένη υπόθεση που έκρινε, αποφάνθηκε ότι, το Ελληνικό Δημόσιο, ως ειδικός διάδοχος του τ. ΟΑΕ, υπείχε υποχρέωση αποζημίωσης της ΑΓΕΤ Ηρακλής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9.1 της σύμβασης, για δικαστικές και λοιπές δαπάνες στις οποίες αυτή υποβλήθηκε, αναφορικά με τις σχετικές δίκες, που κρίθηκε ότι περιλαμβάνονται στις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*». Το Εφετείο απέρριψε τον προβληθέντα από τον ΟΑΕ ισχυρισμό ότι, για δαπάνες, που γεννήθηκαν σε μεταγενέστερο της μεταβίβασης των μετοχών χρόνο, ο ΟΑΕ δικαιούται να αρνηθεί την εκπλήρωσή τους, διότι δεν έλαβε χώρα η εκχώρηση των απαιτήσεων από τις οποίες απορρέουν αυτές, όπως είχε συμφωνηθεί στη σύμβαση μεταβίβασης των μετοχών, με την αιτιολογία ότι «*...επιπλέον δεν υπήρχε δυνατότητα να προβεί η εκκαλούσα σε εκχώρηση των απαιτήσεων από τις οποίες απέρρεαν οι άνω δικαστικές δαπάνες, αφού οι αγωγές κατά των αντιδίκων της απορρίφθηκαν και γι' αυτό καταδικάστηκε στη δικαστική δαπάνη τους...*» (βλ. φύλλο 8^ο, σελ. 16).

Όμως, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 2003 και έπειτα, όταν το Ελληνικό Δημόσιο, με σειρά εγγράφων του, ζήτησε τόσο από τις αγοράστριες εταιρείες όσο και από την ΑΓΕΤ Ηρακλής να γίνει η εκχώρηση των απαιτήσεων, που απορρέουν από τις «*Μνημονευόμενες Αξιώσεις*», προκειμένου να χειριστεί τις σχετικές με αυτές δικαστικές υποθέσεις μέσω του Ν.Σ.Κ., χωρίς ανταπόκριση, δεν είχαν απορριφθεί όλες οι ασκηθείσες αγωγές της εν λόγω εταιρείας κατά των αντιδίκων της, που αφορούν στις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*».

Κατόπιν των ανωτέρω, δεν συνάγεται αντίθεση της υπ' αριθ. 231/2012 γνωμοδότησης του Α' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. προς τις υπ' αριθ. 501/2010 και 4712/2007 αποφάσεις του Αρείου Πάγου και του Εφετείου Αθηνών αντίστοιχα.

5. Τέλος, επισημαίνεται ότι η κρίση περί της σκοπιμότητας ή μη της κατάρτισης του προτεινόμενου προσυμφώνου εκχώρησης, αποτελεί ζήτημα που ανάγεται στην ουσιαστική εκτίμηση της Διοίκησης και εκφεύγει των αρμοδιοτήτων του Ν.Σ.Κ..

IV. Ενόψει όλων των ανωτέρω εκτεθέντων, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Α' Τακτική Ολομέλεια), γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι στα τιθέμενα ερωτήματα προσήκουν οι ακόλουθες απαντήσεις:

α). Το προτεινόμενο προσύμφωνο εκχώρησης των απαιτήσεων της εταιρείας ΑΓΕΤ Ηρακλής από τις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*» προς το Ελληνικό Δημόσιο δεν υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου.

β). Με την υπογραφή του εν λόγω προτεινόμενου προσυμφώνου δεν θα συντελεσθεί η εκχώρηση των προαναφερθεισών απαιτήσεων. Η εκχώρηση αυτή θα λάβει χώρα με την κατάρτιση της οριστικής σύμβασης εκχώρησης.

γ). Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους δεν νομιμοποιείται, από την κατάρτιση του προτεινόμενου προσυμφώνου εκχώρησης, να αναλάβει τη δικαστική υπεράσπιση των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου, ως ειδικού διαδόχου του τ. ΟΑΕ, στις εκκρεμείς δίκες, που σχετίζονται με τις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*».

δ). Η αξίωση αποζημίωσης της ΑΓΕΤ Ηρακλής για όλα τα δικαστικά έξοδα και τις δαπάνες στα οποία αυτή υποβλήθηκε, σε σχέση με το νομικό χειρισμό των υποθέσεων, που αφορούν στις «*μνημονευόμενες αξιώσεις*» - κατά το μέρος, που δεν έχουν επιδικασθεί με την υπ' αριθ. 4712/2007 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. 501/2010 απόφαση του Αρείου Πάγου - μπορεί να υπαχθεί σε διαιτησία, τηρουμένων των προϋποθέσεων και της διαδικασίας, που τάσσονται με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 49 του Εισ.Ν.Κ.Πολ.Δικ., σε συνδυασμό με τις διατάξεις της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 6 του ν. 3086/2002.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 18 - 3 - 2014

Ο Πρόεδρος

Ιωάννης Σακελλαρίου
Πρόεδρος του ΝΣΚ

Οι Εισηγητές

Κων/νος Γεωργιάδης
Πάρεδρος ΝΣΚ

Παναγιώτης Πανάγος
Πάρεδρος ΝΣΚ